

Lengyel János

kegyetlenül

kegyetlen anyákból
kegyetlen gyermekek
kegyetlen apáktól
kegyetlen szeretet

kegyetlen szívekben
kegyetlen becsület
kegyetlen hívektől
kegyetlen feszület

kegyetlen választás
kegyetlen hatalom
kegyetlen látomás
kegyetlen szavakon

kegyetlen vágyom-lét
kegyetlen siralom
kegyetlen istenség
kegyetlen magamon

Változások

örökös körökön
körözök sehova
magam vagyok
ördög és jehova
emberek szava
elítél s felemel
teremtőm óhaja
besoroz s leszerel

Hon-vágy

Dittának

Ha végre én leszek – Én,
és te leszel – Te,
s nem könnyektől
lesz sós a boldogság
végtelen tengere.
Ha végre az igazság
nem tagad,
a hazugság forrása
örökre elapad.
A most-van
már nem bizonytalan,
s magyarként ember
többé nem lesz
hontalan.

Valamiről valami

valami szép volt
valami nem
valami mindig
valamilyen
valaha szép volt
mégis milyen
valaha úgy volt
ma meg ilyen
valami elmúlt
valami van
valami régtől
bizonytalan
valami szép volt
valami nem
valami mindig
valamilyen

Elkallódva

Ma valahogy kikészültem,
Magányosan szétszórt vagyok.
Szemem tükre nem hazudik,
És már én sem hazudhatok.
Valami újra elveszett,
Talán nem lesz meg soha már,
Elvesztem valahol én is,
De ki lesz, aki megtalál?!